KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 22.2.2008
KOM(2008) 95 endelig

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET

om vurdering af de fremskridt, som Italien har meddelt Kommissionen og Rådet angående inddrivelsen af den tillægsafgift, som mælkeproducenter skylder for perioderne fra 1995/96 til 2001/02

(forelagt i henhold til artikel 3 i Rådets beslutning 2003/530/EF)

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET

om vurdering af de fremskridt, som Italien har meddelt Kommissionen og Rådet angående inddrivelsen af den tillægsafgift, som mælkeproducenter skylder for perioderne fra 1995/96 til 2001/02

(forelagt i henhold til artikel 3 i Rådets beslutning 2003/530/EF)

Kommissionen forelægger denne vurderingsrapport i henhold til artikel 3 i Rådets beslutning 2003/530/EF af 16. juli 2003 om foreneligheden mellem en støtte, som Den Italienske Republik agter at yde sine mælkeproducenter, og fællesmarkedet[1].

Efter beslutningens artikel 1 betragtes den støtte, som Den Italienske Republik agter at yde mælkeproducenterne ved at træde ind og betale Fællesskabet det beløb, som producenterne skylder Fællesskabet i henhold til tillægsafgiften på mælk og mejeriprodukter for perioderne fra 1995/96 til 2001/02, og ved at tillade producenterne at tilbagebetale deres gæld ved hjælp af betalingshenstand uden renter over et antal år, undtagelsesvis som forenelig med fællesmarkedet på betingelse af:

– at producenterne tilbagebetaler gælden fuldt ud i lige store årlige rater, og

– at tilbagebetalingsperioden ikke overstiger 14 år fra 1. januar 2004.

Efter beslutningens artikel 2 er ydelsen af støtten betinget af, at Italien anmelder beløbet for den samlede tillægsafgift for den pågældende periode til EUGFL, og at Italien i tre lige store årlige rater trækker den udestående gæld fra de udgifter, som EUGFL har finansieret for henholdsvis november 2003, november 2004 og november 2005.

Italien anmeldte beløbet for den samlede tillægsafgift for den pågældende periode ved brev af 26. august 2003.

Den udestående gæld blev fratrukket de udgifter, som EUGFL finansierede for november 2003, 2004 og 2005.

Efter beslutningens artikel 3 skal de kompetente italienske myndigheder årligt aflægge rapport til Rådet og Kommissionen om de fremskridt, som de har gjort med at inddrive de beløb, som producenterne skylder i henhold til tillægsafgiften for perioderne fra 1995/96 til 2001/02.

De italienske myndigheder har i henhold til nævnte bestemmelser forelagt Rådet og Kommissionen deres tredje rapport ved brev af 31. oktober 2007 fra betalingsorganet AGEA; rapporten vedrører betalingen af afdraget for 2006.

BETALING AF AFGIFTER EFTER AFDRAGSORDNINGEN

Af de i alt 25 000 producenter, der skylder afgifter for de syv perioder, som rådsbeslutningen vedrører, men som af nationale domstole har opnået betalingshenstand, indtil de endelige kendelser foreligger, har omkring 15 200 valgt at betale efter afdragsordningen. Ved at vælge afdragsordningen forpligtede de sig til at trække alle retstvister tilbage. Manglende betaling af et års afdrag indebærer også udelukkelse fra ordningen, og producenterne risikerer konfiskation af det fulde skyldige beløb med renters rente.

[1] EUT L 184 af 23.7.2003, s. 15.

De 15 200 deltagende producenter skyldte omkring 345 mio. EUR, hvad der svarer til ca. en tredjedel af det samlede beløb for udestående gæld på producentniveau. Det ser altså ud til, at et flertal af de producenter, der var ansvarlige for de mindre individuelle leveringsoverskridelser, valgte at tilslutte sig ordningen. Producenterne med de større individuelle leveringsoverskridelser (10 000 producenter, som har fået opgjort en afgiftsgæld på omkring 695 mio. EUR for de syv perioder) har derimod foretrukket at fortsætte deres retstvister for de italienske domstole.

Tredje afdrag blev inden den 31. december 2006 betalt af 12 426 producenter til et samlet beløb af 25 110 128 EUR. Den lille stigning i tallene for tredje afdrag sammenholdt med prognoserne i de foregående rapporter skyldes den større deltagelse i ordningen i 2006 efter genåbningen af tidsfristerne på betingelse af, at de tre første afdrag straks betales, og alle retstvister trækkes tilbage. I øvrigt skyldes faldet i antallet af producenter, der betaler tredje afdrag, sammenholdt med de 15 200 producenter, der oprindelig deltog i ordningen, ca. 2 500 producenters beslutning om at betale alle deres udestående afgifter i første og andet afdragsår.

Der blev konstateret rettidig betaling af 99,5 % af det tredje afdragsbeløb for 99,4 % af de skyldige beløb for de pågældende producenter.

Der er tidligere blevet konstateret rettidig betaling af første og andet afdrag for henholdsvis 99,6 % og 97,9 % af de skyldige beløb. Det samlede opkrævede afgiftsbeløb vedrørende de tre første afdrag andrager ca. 78,6 mio. EUR.

Selv om disse niveauer afgjort tyder på, at de deltagende producenter ønsker at opfylde deres forpligtelser, mener Kommissionen, at opfølgningen af de sager, hvor betaling er ikke blevet registreret inden fristens udløb, er en vigtig indikator for, i hvilket omfang myndighederne håndhæver deres forpligtelse til at sørge for en korrekt overholdelse af ordningens betingelser og fuldstændig opkrævning af det skyldige afgiftsbeløb.

I den forbindelse bemærker Kommissionen, at den tredje rapport ikke indeholder nogen angivelse af de faktisk opkrævede afgiftsbeløb, der er en følge af kontroller og inddrivelsesprocedurer for de to første afdragsår, for så vidt angår de forholdsvis få producenter, der ikke havde foretaget betalinger. Da sådanne producenter herefter er udelukket fra videre deltagelse i 14-årsordningen, og da alle deres udestående afgifter for de syv perioder, der er omfattet af rådsbeslutningen, derfor forfalder til øjeblikkelig opkrævning med renters rente, anses sådanne oplysninger som nødvendige i forbindelse med de årlige rapporter.

AFGIFTER FOR PERIODERNE FRA 1995/96 TIL 2001/02, DER IKKE ER INDGÅET I AFDRAGSBETALINGSORDNINGEN OG FORTSAT ER OMTVISTET FOR DE ITALIENSKE DOMSTOLE

Den forholdsvis lave anvendelse af afdragsbetalingsordningen, for så vidt angår de indbetalte afgiftsbeløb, er allerede blevet omtalt. Det indebærer, at den hindring, som den suspension af betalingsanvisningerne, som de italienske domstole har tilkendt, udgør, indtil den endelige kendelse foreligger, fortsat består for omkring 10 000 producenter, der skal betale omkring 695 mio. EUR og har valgt at fortsætte deres retstvist. Den relativt lille benyttelse af muligheden for tilslutning til ordningen i 2006 har ikke mildnet denne situation væsentligt.

Kommissionen gav i sin vurderingsrapport til Rådet i februar 2006 udtryk for, at Italiens fremtidige årlige rapporter specifikt skal vedrøre retstvister for de pågældende syv perioder og indeholde oplysninger, som bekræfter modtagelsen af betalinger fra de producenter, der har tabt deres retstvister. Uden sådanne oplysninger kan den ikke korrekt overvåge, hvilke fremskridt der gøres med opkrævningen af den del af afgiften, der ikke blev indbetalt i forbindelse med afdragsbetalingsordningen.

Som svar på denne anmodning er der i den italienske rapport en fortegnelse over omtvistede afgiftsbeløb vedrørende de pågældende syv perioder, for hvilke italienske domstole har truffet afgørelse til fordel for administrationen i løbet af 2005 og 2006 til et samlet beløb af 1 681 000 EUR, hvoraf der kun er registreret betalinger på 231 700 EUR på rapportens dato. Det anføres, at der er indført tvangsinddrivelsesprocedurer for størsteparten af de beløb, der vedrører kendelserne i 2005.

Kommissionen finder, at de således fremlagte oplysninger ikke er tilstrækkelige til, at den kan vurdere, hvorvidt der er sket optimale fremskridt med hensyn til opkrævningen af den del af afgiften, der ikke indgik i afdragsbetalingsordningen, og for hvilken retstvisterne er afsluttet. Hvad angår kendelserne i 2005, synes det unormalt, at størsteparten af den bekræftede gæld ikke er inddrevet i oktober 2007. På denne baggrund bør den generelle henvisning til indførelsen af tvangsinddrivelsesprocedurer udvides med detaljer, der er relevante for den nuværende status for de involverede sager.

KONKLUSION

Kommissionen finder, at de fremskridt, som de italienske myndigheder har gjort i forbindelse med opkrævningen af de beløb, som de producenter, der har valgt at indgå i afdragsbetalingsordningen for tillægsafgiften for perioderne fra 1995/96 til 2001/02, skylder i form af tillægsafgifter, er udtryk for en hensigtsmæssig forvaltning af denne ordning. Kommissionen gør imidlertid opmærksom på, at da den ikke har nogen oplysninger om de beløb, der faktisk er opkrævet fra de få deltagende producenter, der udlod at indbetale afdrag, og som derfor blev udelukket fra yderligere deltagelse, er den ikke i stand til at bedømme forvaltningens hensigtsmæssighed eller eventuelle fremskridt vedrørende opkrævningen af den tilsvarende afgift.

Hvad angår de afgiftsbeløb, der ikke indgik i afdragsordningen, og for hvilke retstvisterne er endt med endelige retskendelser til fordel for administrationen, finder Kommissionen, at de disponible oplysninger ikke er tilstrækkelige til, at den kan vurdere, om opkrævningsfremskridtene er optimale. Den anmoder derfor om, at de fremtidige årsrapporter kommer til at indeholde de detaljer, der er nødvendige i disse sager.